

Kořist už na dívku čekala na stole, kde ještě před chvílí leželi zmrzačení pěšci a střelci. Zlato. Hodně zlata. Čtvery šaty s odvázným stříhem. Mísy vybraného jídla. A jedna lahvička.

Šestka pohybem notorického pijana okamžitě sáhla po šerosvitu a chtěla lahev otevřít, jenže korková zátka nešla vytáhnout. Ten obyčejný problém dívku natolik rozpálil, že hrdlem lahve praštila o kamennou zeď. Další střepy. Najednou jí v ruce zbyla sklenice s ostrými okraji, ale taková malichernost už Šestce nemohla zabránit v tom, aby se napila. Na rozdrásaných rtech cítila úlomky skla. Ale taky cítila tmavěmodrou kapalinu nasládlé chuti, která jí tančila na jazyku. Šerosvit se vpíjel do Šestčina těla a ona s každým dalším lokem cítila slastné mrazení. Kdejaký felčar tam nahoře by dívce nejspíš řekl, že složení tekutiny z jejích vnitřností nadělá do pár let krupicovou kaši. Vtip byl v tom, že o existenci tohoto nápoje vědělo jen pár lidí na světě. A Šestka stejně nikdy na rady nedávala.

Šerosvit začínal působit. Chlad v jejím těle střídalo horko, blaho se ale ve stejný okamžik měnilo na bolest. Přeměna byla téměř u konce. Šestka se v naučeném rytmu začala přibližovat k planoucí louči na konci chodby. Ještě blíž. Ještě kousek, tam na místo, kde by se dnešní ráno hroutila v agonii k zemi. Tak blízko, až vzala světlo z držáku a koketně nad ním přejížděla rukou. Bylo hotovo. Její přeměna ze světloplaché na temnoplachou byla u konce. Zase si bude moci užívat dva týdny vášní těch druhých. Smála se. Celé Šerostraní jí leželo u nohou jako odkopnutý milenec. Alespoň si to myslela.

„Každý, kdo zraní, zabije nebo bez povolení odchytí jakékoli zvíře v královské oboře, bude čelit trestu propadnutí hrdlem.“

– vyhláška krále Kanovníka, vládce Vlajkořady, z roku 461

Kapitola první

Rozpadlá aliance

I

„Je tady tma,“ špitl herec v roli sluhy s potrhanou košilí a usedl.

„Nevsední postřeh, jsme totiž v sudu,“ sdělil ospalý baronetův hlas. Obří sud byl rozříznutý napůl, aby do něj diváci mohli vidět.

„Poddaní vedou řeči. Že prý baronet zavřený v sudu ztrácí autoritu,“ informoval služebník.

„Ať si pomlouvají, běžte taky. Stejně si potřebuji s dámou důvěrně promluvit.“

„Odpusťte, nevěděl jsem, že zde nejste sám.“